

ARNHEMSCHE SCOURANT.

ZATURDAG 29 MEI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van elke vijf regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Benoeming van leden der provinciale staten.

Eene zeer geachte hand heeft ons eene aansporing aan de Geldersche kiezers voor de provinciale staten doen toekomen, om vooral bij hunne keuzen te toonen, dat zij het gewigt dier handeling beseffen. Wij stemmen daarmede geheel in en meenen het aan het belang der zaak schuldig te zijn er hier nog eens bepaald op terug te komen.

Wij gelooven het onnoodig, op nieuw het ellendige en onverstandige van een kiesstelsel aan te toonen, waarin niets waarheid is en dat van alle anderen de nadeelen bevat, zonder de voordeelen, daaraan verbonden, te bezitten. Het feit is algemeen erkend en het komt er thans maar alleen op aan, om, zoo lang het bestuur onwillig blijft onze staats-instellingen te verbeteren en een verstandiger kiesstelsel in de plaats van het bestaande in te voeren, het kwaad zoo gering mogelijk te maken. Dit kan slechts geschieden, wanneer de kiezers de handen in eens slaan; om mannen in de regeeringsligchamen te brengen, welke meer waarborgen aanbieden voor eene behoorlijke behandeling der openbare aangelegenheden, dan die welke daarin tot hiertoe zaten.

Geen kiesstelsel toonde zich voor eenig bestuur zoo gemakkelijk een politisch instrument, om mannen naar hun hart in de vertegenwoordiging van rijk, provincie of gemeente te brengen, dan het onze. Wanneer wij de treurige geschiedenis onzer Staten-Generaal van 1815 tot 1847 doorloopen, zien wij er de noodlottige bewijzen in menigte van. Bij provinciën en gemeenten was het niet anders. De natie was buitengesloten, alles bleef aan eenige en begunstigende en begunstigde coteriën toevertrouwd.

Hierin is verandering alleen mogelijk, wanneer de kiezers alle krachten inspannen om in die collegiën een beter personeel te brengen. Slachte inrigtingen met een goed personeel zullen zeker niet veel vermogen, maar zij zullen evenwel veel kwaad kunnen voorkomen.

Het geldt thans benoemingen voor de provinciale staten. Hoe weinig deze zich vertegenwoordigers der provincie gevoelden, hoezeer deze zich ondergeschikten van den gouverneur geloofden, welke niet te

oordeelen, slechts goed te keuren hadden, — kan onze eigene provincie leeren. De geschiedenis van het tot stand komen van het vroegere polderreglement is een bewijs, hoe weinig de staten hunne regten wisten te eerbiedigen, hoe onderworpen zij voor de wenken waren, hun uit den Haag gegeven. Het belang der provincie was niet het hoogste, dat men zocht; de gunst van den gouverneur en den minister oefende meer invloed uit. Wij erkennen het; veel is, zonder tegenspraak, gebeurd, dat tegenwoordig onmogelijk zou zijn; de publieke opinie, hoewel nog flauw en weinig zich zelve bewust, heeft echter eenige kracht gekregen; veel heeft daartoe bijgebracht, dat de natie met meer belangstelling de zittingen der provinciale staten volgt dan vroeger. Het is eene reden te meer, om niet te rusten maar het aantal van hen, die het goede begeeren, vooruitgang wenschen, te trachten te vermeerderen. Naarmate de verkiezingen bij ons door meer trappen gaan, is het vooral pligt, bij elke kous nauwkeurig te letten op den persoon, dien men kiest.

Wanneer men betere leden tot de provinciale staten-vergadering afzendt, zal dit niet enkel het voordeel hebben, dat de provinciale belangen niet langer als beuzelingen beschouwd maar met ijver behartigd zullen worden; men heeft daardoor tevens hoop, ook gunstig op het personeel der Tweede Kamer te zullen kunnen werken. De onafhankelijkheid, welke bij het eerste noodig zal wezen, zal zich ook bij het laatste niet verloochenen.

Het is in deze dagen, dat die verkiezingen geschieden. Wij zullen hier, omtrent de aftredende leden dezer provincie, niet herhalen wat GELAUS gezegd heeft. Wij hopen, dat zijne woorden ingang zullen vinden. Bij de politieke onmondigheid, in welke onze regering ons tracht te houden — en zij weet wel, waarom zij dit tracht te doen — is de weg tot verbetering lang en vol omwegen; wij hopen, dat de ijver die bezwaren zal doen te boven komen, althans bij enkele kiescollegiën. Ons verkiezingsstelsel is van dien aard, dat er nimmer eene goede vertegenwoordiging uit te verwachten is; maar zoo men slechts op enkele plaatsen bondgenooten voor de goede zaak des volks, binnen de vesting van het behoud kan

brengen, is er mogelijkheid, dat deze tot de overgave zal gedwongen worden.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

De Grieksche regering heeft, in haar geschil met de Porte, de bemiddeling van Oostenrijk ingeroepen.

DUITSCHLAND.

Lubeck, 25 mei. De koorn-aanvoeren uit het Noorden volgen zich thans spoedig op; ook uit de Finlandsche havens zijn, in de laatste dagen, met smart verlangde en verwachte rogge-ladingen aangekomen en in allerijl weder verder gezonden. Terwijl, ten gevolge dezer toevoeren, de prijzen van de rogge beginnen te dalen, stijgen die der tarwe voortdurend.

BRUNSWIJK.

Brunswijk, 27 mei. Naar men weet, heeft onze spoorweg-chef, de heer von Amsberg, een geschrift over de voordeelen van den weg van Triëst over Weenen, Praag, Leipsig, Brunswijk, Hanover, Minden, Duisburg naar Keulen, met betrekking tot den Duitschen overlandpost, opgesteld, hetwelk onze hertogelijke regering dringend aanbevolen heeft aan de aandachtige overweging van het Weener kabinet. Thans melden brieven uit Engeland, dat de luitenant Waghorn, in zijn voorstel aan de Britsche regering, werkelijk deze route heeft voorgelagen, maar tevens de dwaling begaan heeft van voor het transport van Alexandrië naar Triëst Engelsche oorlogstoombooten te verlangen. Van de wegen over Marseille, Genua, Ancona enz. schijnt men in allen gevalle te hebben afgezien en Triëst als de eenige, voor den landpost gunstig gelegene haven aan de Middellandsche zee te zijn erkend. Begint nu de Lloyd zijne vaarten door Zuid-Duitschland met den herfst, gelijk zulks, volgens de verklaringen van den juist hier vertoevende heer von Schwarzer niet te betwijfelen is, zoo zullen wij nieuwe wed-ritten zien plaats grijpen en wel ditmaal tusschen den vroeger verbonden (bondgenoot?) Waghorn en den Lloyd. De uitslag kan niet twijfelachtig zijn: de laatste, toegerust met ondervinding, energie en geldmiddelen, geniet alle begunstiging van de zijde zijner regering, heeft de onderhandelingen met de Duitsche post-directiën op touw gezet, bezit het algemeen vertrouwen en — ontveinzen wij het niet — was in de keuze zijner route gelukkiger. Van Triëst naar Keulen reizen zijne koeriers in 74 tot 80 uren; zooveel tijds heeft men, echter, noodig van Triëst tot hier en dan nog 24 uren naar Keulen. Is dus eenmaal de geheele spoorweg-linie en wel met dubbel spoor en voor nachten extra-treinen voltooid, dan zal inderdaad de Noord-Duitsche linie de zee behalen op de Zuid-Duitsche. Dan, echter, zal ook weligt. Bijzaken den gewenschten weg naar de Adriatische zee gevonden hebben.

ENGLAND.

Londen, 24 mei. De onderwerpen van alle gesprekken zijn heden de dood van O'Connell, waarvan het berigt, ofschoon nog niet officieel, in onze dagbladen voorkomt; en de daling der graanprijzen. Deze daling kan wel op 10 sh. in vergelijking met H. maandag, begroot worden. Er waren halmen van tarwe uit Cambridgeshire en van garst uit Devonshire aan de korenmarkt, die reeds geheel gevulde aren vertoonden. De berigten uit alle districten van Ierland zijn eenstemmig allorgunstigst nopens den stand der gewassen. De nieuwe aardappelen

worden reeds hier en daar geroid en ter markt gebracht. Zij zijn zuiver en lekker, zonder den minsten zweem van ziekelijkheid.

— Geloofwaardige berichten uit Spanje deelen mede, dat de koning volstrekt van zijne gemalin scheiden wil, en dat de uitvoering van dat voornemen slechts wacht op de dispensatie van den paus. Men beschouwt het echter nog als onzeker, of deze verkregen zal worden. Men wil, dat het Engelsche gouvernement dan den graaf de Montemolin (zoon van don Carlos) als echtgenoot van koningin Isabella zal voorstellen.

— Don Miguel is, naar men stellig verzekert, zaterdag 11. nog hier gezien. Het gerucht, dat hij te Oporto geland zou zijn, is dus als valsch te beschouwen.

Londen, 26 mei. Men leest in den Morning-Herald:

Wij zijn gemagtigd te verklaren, dat het bericht uit de Madridsche bladen overgenomen, — dat de hertog de la Victoria en andere Spanjaarden van de progressistische partij, thans te Londen wonende, een verzoekschrift tot de koningin van Spanje hadden gericht, ten einde hun toe te staan naar hun land terug te keeren, — geheel ongegrond is.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 mei. Heden is in de zitting van de Kamer der Afgevaardigden de discussie begonnen over het voorstel van den heer Glais Bizioin, betreffende de invoering van een eenparig brievenport. De heer de Menneville wilde slechts trapsgewijze het tarief voor het briefport verminderen en stelde derhalve een amendement voor, volgens hetwelk hetzelfde naar den afstand geregeld zou worden. De heer de Fallona verdedigt het beginsel van een porto, hetwelk daarop tegen bestreden wordt door den heer Muret de Bort, welke hierin te veel nadeel zag voor de schatkist en een gevaarlijk voorbeeld voor andere belastingen.

— Het gerucht loopt, dat het eskader, onder bevel van den prins de Joinville, stellig naar de Levant vertrekken zal. Zoo zich dit bevestigt, mag men veilig vermoeden, dat het geschil tusschen Griekenland en Turkije er aanleiding toe gegeven heeft.

— Volgens eenen brief uit Genua zijn de laatste woorden, welke O'Connell gesproken heeft, een verzoek aan een' zijner doctoren geweest, om zijne kist loch niet te overhaast te doen sluiten, want dat hij vastelijk verwachtte schijndood te zullen zijn, alvorens werkelijk te sterven. Volgens zijnen wensch zal voorts zijn hart naar Rome gezonden worden, om er in de hoofdstad der katholieke wereld te rusten, en zijn ligchaam naar Ierland.

BELGIE.

Brussel, 25 mei. Vrijdag avond is, na eene huiszoeking, de uitgever van het Vlaamsche blad de Hoop van België, in het huis van arrest te Kortrijk gevangen gezet: van dit blad waren eerst 7 nummers in het licht verschenen.

— Meer dan 1800 vrouwen, allen met een kind op den arm, zijn gisteren de Schelde overgevoeren, om eene bedevaart naar Zwijndrecht te doen, en aldaar de hulp van den H. Machritus in te roepen voor hare kinderen, die met de Engelsche ziekte behaft zijn.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 26 mei. De Staats-Courant behelst het koninklijk besluit, waarbij tot den aanleg van den grindweg van Zutphen naar Bommersloot, Hummelo, Keppel, Wehl, Zeddam en 's Heerenberg, de nagenoemde eigendommen onder de gemeente Wehl, zoo als die op het terrein zijn afgebakend, worden onteigend, als: van het perceel, bekend bij het kadaster sectie H, no. 137, tuin, groot 20 roeden en acht ellen; van het perceel, bekend bij het kadaster sectie H, no. 138, groot 4 roeden 60 ellen, huis en erf, noednige oppervlakte als noodig zal zijn, om aan den weg daar ter plaatse eene breedte van negen ellen te geven, beide perceelen staande ter name van Willem Stokman te Wehl.

Haarlem, 26 mei. Eenige onzer ingezetenen hebben zich vereenigd, om aan de achtbare stads-regering hunnen wensch te kennen te geven, dat het haar behagen moge de kermis alhier af te schaffen. Men heeft allen, die met hen denzelfden wensch koesteren, in de gelegenheid gesteld zich met hen te

vereenigen. Zij hebben daartoe een adres nedergelegd ten huize van den heer C. Kakebeen, aan de Oudegracht, en allen ingesoodigd, voor het einde van deze week mede hunne namen onder gemeld adres te komen plaatsen.

's Gravenhage, 22 mei. Men verhaalt hier sedert eenigen tijd een hoogst karakteristiek staaltje van het geliefkoosde intimidatie-stelsel onzer regering. Een ondergeschikt ambtenaar, met een klein en sober traktement, waarvan hij een talrijk gezin moet onderhouden, zou bij den burgerlijken stand zijner woonplaats hebben gevraagd afgifte van de geboortacten zijner zeven kinderen, vermoedelijk om daarvan gebruik te maken bij het instellen der actie uit de nitose-wet tegen den staat. De ambtenaar zou, in spijt van artikel 24 van het Burgerlijk Wetboek, op hooger last, de afgifte hebben erweerd; en aan den vader zou zijn te kennen gegeven, dat men hem onmiddellijk uit zijne betrekking zou doen uitzetten, indien hij aan deze sonderlinge zaak eenig gevolg durfde geven. Ofschoon wij dit bericht hebben uit eene zeer goede bron, willen wij er liever de waarheid nog van betwijfelen, en wenschen wij, dat deze openbare vermelding ook een openbaar démenti moge uitlokken. Indien het toch waar mogt zijn, dat men aan de ééne zijde weigert, den ingezetenen hun goed recht te laten wedervaren, zonder daartoe door regterlijk vonnis genoodzaakt te zijn, en dat men, aan de andere zijde, door geweld, onwettige en willekeurige handelingen, en misbruiken van magt, hen tracht te berooven van de middelen, die noodig zijn om den kwaden betaler tot betaling te noodzaken, — dan, waarlijk, wordt de rol, die men speelt, onverantwoordelijk, ergerlijk, walgelijk; en dan krijgt het al den schijn, als trachtte men door willekeurige en eigendunkelijke handelwijzen, en door slinksche streken de wet te ontduiken of zich boven de wet te verheffen. Wij herhalen, wij hopen en wij wenschen, dat men ons zal kunnen overtuigen, dat het gerucht, dat wij gemeend hebben te moeten mededeelen, niet is overeenkomstig de waarheid, ofschoon wij het tegendeel zeer vreezen.

(W. v. h. R.)

's Gravenhage, 25 mei. Den 7den juni o. k. ten elf ure, zal aan het departement van binnenlandsche zaken, bij inschrijving en besloten bijlatten, worden aanbesteed: het maken, leveren en stellen van een voetstuk of pedestal voor het standbeeld van Willem I, op het Plein alhier, met al de daarbij vereischte werken en leverantiën. Het Pedestal en al het daartoe behoorende, met uitzondering, evenwel, der lofen lijstwerken, die in den winter mogen worden afgewerkt, zal den 15den november zoo verre gevorderd moeten zijn, als in verband met het stellen van het beeld kan plaats hebben. In de maand maart 1848 zal het beeld, hebbende eene hoogte van 4.10 el en wegende ongeveer 15.000 Nederlandsche ponden, ter beschikking van den aannemer gesteld worden, welke alsdan zal moeten zorgen, dat het geheel op den 1sten mei 1848, als finaal afgewerkt, opgeleverd wordt.

's Gravenhage, 26 mei. In de aanstaande week zal de vierde algemeene vereeniging worden gehouden van de Broederschap der Notarissen in Nederland. Die vereeniging zal dit jaar plaats hebben in deze residentie. Na afloop der werkzaamheden zal er een vriendschappelijke maaltijd te Schovenhagen worden gehouden.

— Heden morgen ten tien ure is Z. M. de koning voor eenige dagen naar Tilburg vertrokken en des namiddags ten half 6 ure aldaar aangekomen.

— Heden heeft de arrondissements-regtbank te dezer stede uitspraak gedaan in de beide zaken van den heer C. A. C. W. markies de Thouars, vervolgd als schrijver van eenige artikelen, in het weekblad de Burger geplaatst. De regtbank heeft den markies schuldig verklaard aan: 1°: hoon of belediging door woorden, houdende aantijging van bepaalde ondedingen, in gedrukte en verspreide geschriften, begaan jegens den kantonregter J. Bruins; en 2°: aan laster in gedrukte en verspreide geschriften, gepleegd jegens den heer J. E. Bruins, te Rotterdam.

Da regtbank heeft in de eerste zaak geoordeeld, dat uit den inhoud der in de nummers 12 en 18 van de Burger voorkomende artikelen, door den beklagde geschreven, in derselver onderling verband beschouwd, volgt, dat daarbij aan den klager gearticuleerde daadzaken zijn ten leste gelegd, waarvan

sommige, zoo ze bestonden, hem aan strafvervolging althans zeer zeker aan den haat en de verachting zijner medeburgers zouden blootstellen; dat het in regten gevorderd authentiek bewijs door den beklagde niet is geleverd; dat in al die artikelen de strekking doorstraalt, om den persoon, die bedoeld wordt, aan de verachting prijs te geven en dat dus de animus injuriandi in deze aanwezig is; dat, wel is waar, de beklagde den schijn aanneemt, alsof hij de door hem gedaane aantijgingen niet aan den klager telaste legt; edoch, dat het slechts blijkbaar is geschied als eene poging, om de vervolging te ontgaan, gelijk dit meermalen in schotschriften het geval is, door quasi niemand bepaald te noemen, ofschoon men hem kennelijk aanduidt. De regtbank heeft den beklagde mitsdien in deze zaak schuldig verklaard aan laster en gezien artikel 367, 368 en 371 van het Wetboek van Strafrecht, hem, bij verstek, veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf, f 100 boete en in de kosten met ontzegging wijders der regten, bij artikel 42 van den Code Pénal omschreven, gedurende den tijd van 5 jaren.

In de tweede zaak, heeft de regtbank overwogen, dat uit den inhoud der te-lastelaggingen, overgenomen in No. 6 en 11 van de Burger volgt, zoo daaruit al niet duidelijk op te maken is, de te lastelagging van bepaalde gearticuleerde feiten, dan toch zeer zeker de aantijging van bepaalde ondedingen (artikel 375 van den Code Pénal), dat ook hier het blijk aanwezig is; dat de beklagde met opzet heeft gehandeld; dat ook hier de persoon duidelijk genoeg is aangewezen: weshalve de regtbank den beklagde heeft schuldig verklaard aan hoon of belediging door woorden, houdende aanduiding van eene bepaalde ondeding, met veroordeeling tot eene boete van f 50.

Rotterdam, 26 mei. Men zegt hier vrij stellig, dat de opening van de spoorweglinie tot Rotterdam op aanstaanden maandag bepaald zou zijn. Heden voormiddag is weder een proefrid, met eene locomotief en verscheiden rijtuigen, tot aan het hulp-station alhier gedaan.

's Hertogenbosch, 26 mei. Ook hier in Noord-Brabant is de armoede groot, hoezeer de wege, met uitzondering van voor eenige dorpjes in het land van Heusden en Altena, de publieke milddadigheid nog niet is ingeroepen; nagenoeg 9.000 bunders, grootendeels vruchtbaar weiland, staan steeds onder water, waarvan het natuurlijk gevolg is, dat in plaats van de arbeiders veldwerk te sien verrigten, dezelfde bij duizenden ledigloopen en om brood vragen, hetgeen des te moeilijker valt hun te verschaffen, daar over het algemeen ook de middelstand veel heeft geleden en de armen- en gemeenten-kassen ledig zijn. Worden er alzo van wege de hooge regering geene maatregelen genomen om door publieke werken aan veelvuldige ledige handen arbeid te verschaffen, dan kan men eene nog erger crisis dan in den Boemmerwaard verwachten.

Nijmegen, 26 mei. Heden stonden voor de arrondissements-regtbank alhier teregt twee liedjeszangers, alsmede de boekdrukker Petrus van de Kalok; te dezer stede, ter zake van het verspreiden van een geschrift, ten titel voerende: Geloofwaardige berichten tot staving der onschuld van den Wel-Eer-Waarden heer C. Gepkens, kapellaan te Groenlo, door het hof van Gelderland ter dood veroordeeld, bij welk geschrift de schrijver en drukker van hetzelfde, bij hunnen naam en woonplaats, noch ook de plaats en tijd der uitgave waren aangeduid. Na afloop van het geluigen-verhoor en de ondervraging van den beklagde van de Falck, (zijnde tegen de beide overige beklagden verstek verpleend) heeft het openbaar ministerie, op grond dat genoemde liedjeszangers zich dit geschrift bij den beklagde van de Falck hadden aangeschaft en denselven hadden aangewezen, en dat deze laatstgemelde zich ook had doen kennen als de drukker en steller van het gemelde geschrift, geconcludeerd tot veroordeeling der beide eerstbedoelde beklagde defaillanten in eene goldboete ieder van f 8 en den derten beklagde van de Falck in eene gevangenisstraf van zes maanden. De uitspraak is bepaald op heden over acht dagen.

Arnhem, 27 mei. Door vriendelijke mededeeling vernemen wij, dat de samenstelling van de commissie tot afneming van het examen, om te worden toegelaten tot de academische lessen voor het tegenwoordige jaar is als volgt:

Commissaris des konings, lid en voorzitter: de heer

mr. F. de Greve, raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden;

Leden: J. A. C. Rovers, hoogleeraar in de bespiegelende wijsbegeerte en letteren te Groningen;

W. A. Enschedé, buitengewoon hoogleeraar in de faculteit der wis- en natuurkunde te Groningen;

J. W. Elink Sterk, rector van de Latijnsche scholen te Arnhem;

C. H. Thibout, rector van de Latijnsche scholen te Zwolle;

J. A. W. Boerkamp, rector in de Latijnsche school te Grave, en

J. H. Kroon, leeraar der wiskunde, geschied- en aardrijkskunde aan het gymnasium te Zutphen.

— Aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* wordt het volgende uit Kleef geschreven:

»Over *Verploegh* (firma *Godefroy en Comp*) kan ik u niet veel mededeelen. *Verploegh* zit nog gevangen en men houdt over alles wat deze zaak betreft, het geheim zoo stipt mogelijk. Intusschen is het zeker, dat er aan de Nederlandsche regering mededeeling van het arrest is gedaan. Heeft deze dus geene redenen om de publiciteit te vermijden, dan zal zij de uitlevering vragen en den sluis opheffen, welke deze altijd nog zeer duistere en vreemde zaak bedekt.»

»Wij vernemen ook nog het volgende omtrent *Verploegh* (firma *Godefroy en Comp*):

»Daar er tusschen Nederland en Pruisen slechts een traktaat van uitlevering bestaat, ten aanzien van boschdelicten, gepleegd in de wouden op de grenzen van beide rijken, en de Pruisische regering, geene gronden van algemeen volkenrechtelijken aard meent te kunnen vinden, tot uitlevering van *Verploegh*, zoo zal deze geen plaats grijpen. Intusschen moet de Pruisische regering aan de Nederlandsche aangeboden hebben, *Verploegh* over de grenzen te brengen, alwaar zij hem door hare politie zou kunnen doen arresteren. Men verwondert zich te Kleef zeer, dat de Nederlandsche regering zoo lang draaft met dit aanbod aan te nemen; te meer daar men vernoot, dat het vergrijp, waaraan hij zich schuldig maakte, ten aanzien van zijnen pas, slechts met eene gevangenhouding van eenige maanden kan gestraft worden; terwijl hij zich, gedurende de procedure, met een cautionnement van eenige honderde franken, op vrije voeten zou kunnen doen stellen. Geschiedt dit, dan is voor de regering weder de mogelijkheid afgesneden, om aan te toonen, dat de handelingen van *Verploegh* uit eene private speculatie voortsporen, en hare laauwheid zal tot zeer gewichtige presumtiën aanleiding geven. Ook wij gelooven, dat de uitlevering niet gemakkelijk zal verkregen worden, maar tevens, dat het aan onze regering niet veel moeite zal kosten, de Pruisische te bewegen, *Verploegh* over onze grenzen te brengen. Zij toch bewees aan Pruisen, in eene zaak van oneindig minder belang, dezelfde dienst, en daar bestaat geene grondwet, waarvan artikel 4 aan allen, die zich op het grondgebied van het rijk bevinden, hetzij ingezetenen of vreemdelingen, gelijke bescherming van persoon en goederen verzekert. Is het nu waar, wat men vroeger van de handelingen van dien persoon mededeelde, dan zullen zij, op zijn minst als oplichting kunnen worden gekwalificeerd, en onze rechtbanken zullen geene zwaarigheid maken, bevel van gevangenneming tegen hem te verleen. Het is voor de regering dus zeer gemakkelijk, de ongegrondheid der vermoedens te bewijzen, welke men vroeger tegen hare ambtenaren wakte. Doet zij dit niet, dan geeft zij daaraan kracht en zij zal het niet kunnen ontkenen, dat hare handelingen aan het denkbeeld voedsel geven, dat zij hooggeplaatste personen zou willen sparen.»

— Aan ons wordt, omtrent dien *Verploegh*, het volgende uit Kleef gemeld:

»De heer *Verploegh*, bijgenaamd *Godefroy*, zit hier steeds gevangen wegens het gebruik maken van een' valschen pas, en het aannemen van den naam van graaf *Andringa*, terwijl zijne vrouw heet geboren te zijn van *Bylandt*. Binnen weinige dagen zal hij voor onze rechtbank moeten verschijnen. Na zijnen straftijd te hebben ten einde gebracht, zal hij aan Nederland worden uitgeleverd, alwaar hij — naar men zegt — beschuldigd wordt van oplichterij door het zoogenaamd verkoopen van posten. Zijne echtgenoot is naar Nederland afgereisd.»

— Bij de menigvuldige, van elders mededeelde be-

rigten omtrent de gegronde vooruitzichten op eenen bij uitstek voordeeligen oogst, kan men van hier, als eene groote zeldzaamheid berichten, dat er zich in de nabijheid dezer stad verscheidene roggevelden bevinden, op welke de plant binnen den tijd van drie weken zijne aren gemaakt heeft en in den volen bloei staat.

Heden werden de eerste nieuwe aardappelen alhier op de markt ten verkoop aangeboden.

Mengelwerk.

Verandering van ministers.

Opzigtens de laatste ministeriële verandering in Frankrijk, merkt *le Portefeuille*, een zeer conservatief en ministeriël tijdschrift, het volgende aan:

»De interpellatiën van den heer ODILON BARROT, aangaande de wijsiging van het ministerie, beroerden eene vraag van prerogatief. De kroon heeft het constitutionele recht om zich raadslieden te kiezen, en dit recht kan noch betwist noch gediscuteerd worden; maar de Kamers, op hare beurt, zijn gerechtigd om te verklaren of de ministers haar vertrouwen al dan niet bezitten. ZIERDAAR HAAR PREROGATIEF, HETWELK DE REGERING ZAL WETEN TE ERBINDIGEN. Wanneer het koninklijk prerogatief onbepaald wil heerschen (*prétend être absolue*), wanneer het niet alleen ministers wil benoemen volgens zijne keuze, volgens zijne voorliefde (*predilection*), maar dezelve ook nog behouden wil in spijt van eene weigering van medewerking, zoo is de constitutie in gevaar; DE PLIGT VAN VERLICHTE MINISTERS IS ALS DAN AF TE TREDEN, het bestuur eerbiediglijk in de koninklijke handen neder te leggen; zij kunnen den troon geen wezenlijk blijk van gehechtheid geven. Maar, wanneer zij, in weerwil van den duidelijk en plegtig uitgesproken wensch der vertegenwoordigende meerderheid, halsstarrig aanblijven (*s'obstinent à rester*), zoo zijn zij MISDADIG, want zij tarten eene botsing uit. Het is niet genoeg betuigingen van loyautéit af te leggen, het portret van STAFFORD, gelijk een der ondertekenaars der ordonnanciën van juli (1830), aan te staren, en zijn hoofd als zoenoffer aan te bieden; de openbare meening is luttel ingenomen met die ridderlijke devotie; zij beschouwt de ministers, die zich op soortgelijke wijze offeren, als aanhangers van staatsstreken (*fauteurs de coups d'état*) EN BEPERKT DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE GEVOLGEN EERER REVOLUTIE NIET TOT HEN ALLEEN.»

Dit hebben KAREL X en WILLEM I ondervonden.

Ad notam voor hen, die hun voorbeeld mogten willen volgen en verwaan ministers opdringen aan een volk.

Jugzonden stukken.

Vereenigingen.

Ten einde te voldoen aan het voorschrift der grondwet van 1815, dat zouden worden ingevoerd een algemeen Wetboek van Burgerlijk Regt, van Koophandel, van Lijfstraffelijk Regt, van de Zamenstelling der Regterlijke Magt en van de Manier van Procederen, heeft de Nederlandsche regering, met de vertegenwoordiging, bijna een vierde van eene eeuw gearbeid, om die nieuwe wetgeving daar te stellen. Na den slakkengang, aan onze regering steeds eigen geweest en nog eigen, is men in 1838 zooverre gekomen, dat de nieuwe Nationale Wetgeving, met uitzondering van het Strafwetboek, in werking konde komen en de Fransche wetten vervangen. — Een vierde van eene eeuw was ongeveer aan die nieuwe wetgeving besteed; de helft van het rijk, was in dien tijd afgefallen. — Die afval had de herziening van vele bepalingen noodig gemaakt; en nu, rein van alle gebreken, konde het Nederlandsche werk als een tooneel van eene goede wetgeving worden aangemerkt. — Het *festina lente* toch was goed in acht genomen, en daar overhaasting meestal met het begaan van fouten en mislagen gepaard gaat, leverde het omsigtig handelen van onze regering en vertegenwoordiging eenen waarborg tegen feilen. — Sedert 1 oktober 1838 in werking, was reeds in 1843 de herziening van onderscheidene bepalingen omtrent boedelscheiding (1) noodzakelijk; de strafvordering eischt herziening, waarover de heer VAN DAM VAN ISSELT reeds aanmerking heeft gemaakt, toen preventief gevangene en later onschuldig verklaarde personen een

(1) De wetten van 31 mei 1843.

jaar lang de gevangenis hadden bewoond. — Enkele bepalingen verkrachten erbarmelijk de eerste beginselen van alle recht (2); een rechtsgeleerde van Europeesche vermaardheid, verklaarde de nieuwe wetgeving beneden alle kritiek.

Vrijelijk mag men, na zulke antecedenten, bij zulke daadzaken de vraag doen, wat men te verwachten heeft van het nieuwe strafwetboek, ter vervanging van het nog vigerende Fransche Wetboek van Strafrecht (3). — Na nu en dan gedeelten van het ontwerp aan de Staten-Generaal te hebben aangeboden, is de regering eindelijk met een ontwerp van het geheele Strafwetboek voor den dag gekomen, in hetwelk, echter, zoo als onderscheidene dagbladen duidelijk hebben aangetoond, de ellendigste codificatie doorstraalt en vele jammerlijke bepalingen worden aangetroffen. — Wij zullen ons niet begeven in het vermelden van alle aanmerkingen, die wij vermeen te kunnen maken, dewijl wij toch dikwijls slechts zouden herhalen wat door dagbladen, en vooral door het *Handelsblad*, in eene reeks van vertoogen, is gezegd. — Eene bepaling, echter, wordt in het ontwerp aangetroffen, waarover wij het stilzwijgen niet wilden bewaren. — Zij betreft die omtrent de vereenigingen. — Bij het nog vigerend strafwetboek is het verboden, zich zonder toestemming der regering te vereenigen tot meer dan 20 in getal, in gezelschappen of bijeenkomsten van letterkundigen, staatkundigen of godsdienstigen aard; eene bepaling, die ten allen tijde als onregvaardig en onbillijk is beschouwd, en alleen haar oorsprong verschuldigd is aan de achterdocht en vrees voor zamenspanningen van eenen NAPOLEON. — De strenge bepaling is voortdurend bij ons van kracht gebleven, en de regering, in strijd met constitutionele beginselen, in strijd met de grondwet (4), die de vrije uitoefening van godsdienst waarborgt — heeft meesterlijk van de bepaling gebruik gemaakt, door eenzame en stille burgers uiteen te drijven, uithoofde zij de Voorzienigheid, op hunne wijze en naar hunne inzichten, aanboden en verheerlijkten. — Eene regering, als de onze, was ook alleen in staat om zulke uiteendrijvingen te doen en te durven doen!

Maar nu! Bij het tegenwoordig ontwerp is alle vereeniging ongeoorloofd, zonder toestemming der regering, zelfs het getal van 20 als maximum is niet behouden. — De Belgen, dat verschrikkelijk volk, hetwelk de vaderlijke regering moede was, en zich aan dezelve onttrok, en tot straf een onschendbaar koning, een verantwoordelijk, homogeen ministerie en eene ontbindbare Kamer; regtstreeksche verkiezingen, en eene inrigting van plaatselijke en gewestelijke besturen overeenkomstig de eischen van eenen constitutionelen regeringsvorm heeft verkregen, — dat volk heeft in zijn charter, of grondwet, de bepaling, dat het volk de bevoegdheid heeft om zich te associëren (5). — En wij, Nederlanders, — het stilste en vreedzaamste volk, onder-

(2) Zie: *Orde*, door mr. D. DONKER CURTIUS, 2de druk, pag. 18.

(3) De schrijver van de *»Keur van gedenkwaardige tafereelen uit de Noord- en Zuid-Nederlandsche geschiedenis, voor de vaderlandsche jeugd en scholen,»* zegt: »De invoering van Fransche burgerlijke en lijfstraffelijke wetboeken ondermijnde godsdienst en zedelijkheid en verscheurde de heiligste banden van het maatschappelijk leven.» — Indien de schrijver hier waarheid spreekt, dan moet het tot groote schande van het Nederlandsche volk worden gezegd, dat het dusdanige wetten tot het jaar 1838 heeft van kracht doen zijn, terwijl het Strafwetboek nog vigeert. — Bij besluit van 11 december 1813 (*Staatsblad* n°. 10) is wel eenige mutatie in sommige straffen gemaakt, maar welke? De bij het Strafwetboek onbekende geeseling is dadelijk ingevoerd, terwijl wel de eeuwigdurende tuchthuisstraf is afgeschaft, maar de levenslange (en dit zal wel hetzelfde zijn) wordt bij het tegenwoordig ontwerp weder voorgesteld. — En of men dan al, op de kaak of op het schavot wordt gevonnisd, of men opgehangen wordt of door het zwaard omkomt, of wel door de guillettine, zal we gelijk zijn, ten ware laatstgenoemde wijze niet de doelmatigste zij; — de afschaffing van den burgerlijken dood is voorzeker te prijzen. Overigens kunnen wij niet begrijpen, dat die opgenoemde wetten »godsdienst en zedelijkheid ondermijnden en de heiligste banden verscheurden.» — De schrijver spreekt dus of onwaarheid, of hij stelde de woorden onbezonnen ter neder. In allen gevalle maakt hij een fraai compliment aan zijne landgenooten.

(4) Art. 188 en volgende.

(5) Te vergeefs zochten wij in 1845 in het voorstel tot grondwets-herziening van de heeren ТЮБЪЦКА С. S. naar eene dergelijke bepaling.

worpen en geloovig als het is, — wij zullen ons aan den leiband laten leggen, indien het voorstel der regering wordt aangenomen; want dan is aan haar de magt in handen gegeven, om alles te beletten, iedere vereeniging tegen te gaan en de hoofden of aanleggers te vervolgen, al is het getal der vergaderden slechts 3, 5 of 10.

Eene regering, als de onze, niet geïdentificeerd, niet één met het volk, — kan alleen zoo iets voorstellen. — Eene regering, afgescheiden van het volk, en in hetzelfde haren grootsten vijand ziende, in plaats van haar eigen leven en zijn, — konde dusdanige bepaling ter goedkeuring aan de vertegenwoordiging voorleggen!

Geene vereeniging zal meer geoorloofd zijn zonder goedkeuring der landsvaders, en wij zullen ons uit elkander laten drijven als de speurhonden onze samenkomsten, tot welk doel het ook zij — tot een wetenschappelijk, godsdienstig of staatkundig doel — zullen hebben ontdekt. — Wij zullen den tijd weder beleven, dat een heerleger van spionnen onze gangen en daden nagaat, om te ontdekken of de landskinderen ook geheime, schadelijke, onwettige bedoelingen koesteren, of aanslagen op het leven des konings, of andere »infernaliteiten» beramen.

Zonde de bepaling ook nog met eene andere bedoeling zijn voorgesteld?

Er zijn vereenigingen, die de regering met leede oogen ziet; er zullen er, misschien, meerdere komen, die haar zouden lastig vallen, en daarom wil zij het in hare magt hebben, die te kunnen beletten. De regering heeft de pogingen opgemerkt, door de vrienden van hun vaderland, van vooruitgang en ontwikkeling aangewend, om in staatkundige vereenigingen het heil van Nederland te zoeken, de staatkundige ontwikkeling te bevorderen, om daardoor de behoudslieden te verdrijven en mannen aan het bestuur te brengen; die de behoeften der natie begripen en bekwaam zijn dezelve te vervullen. — Die vrienden van vooruitgang kunnen hun doel bereiken, want zij mogen ten getale van 20 vergaderen: en dit te kunnen is, natuurlijker wijze, een verschrikkelijk ding in de oogen der behoudslieden de bestuurders. — Dit kunnen moet ophouden; die pogingen, met het schoonste, edelste doel aangewend, moeten falen. — De regering moet in hare handen de magt hebben, vreedzame burgers te onthouden van alle bemoeijingen met de regering, en van alle vereenigingen, die vooruitgang, ontwikkeling, tot leus voeren. — En daarom is voornamelijk de bepaling aldus en niet eenigzins milder voorgesteld.

Eene regering moet de magt hebben, om, zoodra de wetten geschonden of de orde gestoord wordt, tusschen beide te treden, ten einde orde en vrede onder de burgers te handhaven. Deze magt heeft onze regering. — Welke gevaren kunnen er dan bestaan om te vergunnen, dat de burgers zich vereenigen, met een letterkundig, staatkundig of godsdienstig doel, indien de orde niet wordt gestoord? Waarom moet de vrijheid dan zóó beperkt worden, dat men, zonder vergunning, in vrede en orde niet mag bijeen zijn met nuttige doeleinden, en vooral in eene constitutionele monarchie, waar alle kracht bij het volk en in het volk behoort te bestaan.

Welke dwaasheid, bij een volk als het onze, zoo achterdochtig te zijn, zulke groote en verschrikkelijke gevolgen te vreezen, dat de burgers zich niet mogen vereenigen, zelfs niet ten getale van 20, zoo als, streng genoeg evenwel, de Code Pénal ten minste nog toestond. — Eene regering, als de onze, was daartoe alleen in staat! Waarom, vragen wij, niet de bepaling van den Code Pénal behouden? Deze was toch waarlijk beperkend genoeg! »Nee — zeggen de behoudslieden — wij willen behouden niet alleen, maar ook verslimmeren, strenger worden, waar wij kunnen. Het woedend beest, die hydra, het Nederlandsche volk, moet niet getrap worden, maar ook de nek gebogen kunnen worden: en daartoe willen wij de magt.»

Bij al het curieuse, dat wij in den laatsten tijd beleven; bij al het curieuse dat het ontwerp van het ontwerp van het nationale Strafwetboek bevat, verdient de bepaling omtrent vereenigingen een bijzonder plaatsje.

Reeds zoo vele jaren zijn de ontwerpen van een nieuw Strafwetboek behandeld en afgewezen, dat de regering regmatig kan vorderen, dat het tegenwoordige voorstel worde aangenomen, aan welke aanneming wij dan ook geenszins twijfelen, indien slechts de regering hare roeping begrijpt, om door transactie eene meerderheid te winnen, zoo als, voor eenige dagen, bij de behandeling van de graanwet. De bepaling omtrent het verbieden van vereenigingen zal wel behouden blijven. En als dan het nieuwe Strafwetboek wordt ingevoerd, zal de groote hoop juichen en uitroepen: nu, Landgenooten! worden wij ook nationaal gestraft; nu hebben wij een Nederlandsch Strafwetboek; zeggen wij: welk een Augiasstal zal een nieuw ministerie — dat, hopen wij spoedig de behoudslieden opvolgen en in constitutionelen zin zal werken — te zuiveren hebben!

13 mei 1847. X-X.

Het slaan, als straf, uit een geneeskundig oogpunt beschouwd.

De hier volgende beschouwing van het slaan, door een beroemd Engelsch arts en ontleedkundige, welke

ik dezer dagen in een buitenlandsch tijdschrift las, verdient, mijns inziens, ook hier te lande, waar deze barbaarsche straf nog altijd wordt uitgeoefend, wel te worden gelezen:

»Zelfs door mijne ambtgenooten, de geneesheeren — zoo zegt hij — worden helaas de gevolgen van het slaan meestal niet juist ingezien; ik heb echter dit onderwerp nauwkeurig bestudeerd en deel hun hierbij mijne meening omtrent hetzelfde mede. Elke slag werkt, als elke andere scheuring of verwonding, terug op het leven van het hart.

»De haid, door niet weinigen als een inorganisch lichaam beschouwd, staat in de innigste en meest bepaalde betrekking tot de inwendige organen, zoodat, 1o. een luchtstroom, welke ook slechts een gedeelte der huidbekleedselen treft, door de sympathie van deze met de inwendige organen, door middel van het zenuwknoopenstelsel, eene ontsteking van de longen, van het hart of derzelver vliezen te weeg brengen kan; 2o. dat verbranding of verschroeiing van de huid dezelfde uitwerking hebben kan; 3o. dat het slaan geheel op dezelfde wijze werkt. Hierbij komt niet slechts de graad der tuchtiging in aanmerking, maar hangt ook zeer veel van het persoonlijk lichaamsgestel af. Gezonde menschen worden er minder door aangedaan dan ziekelijke, nuchteren minder dan dronkaards; maar een ieder kan ten gevolge der bovengenoemde uitwendige belediging ziek, levenslang, ja doodelijk ziek worden, en niemand, zelfs geen arts, kan *a priori* zeggen wie ze verdragen en wie als slagtoffer derzelve vallen zal. Men beschouwe daarom het slaan niet als eene straf, welke niet dieper werkt dan op de huid. Reeds menig mensch, wien men slechts met slagen straffen wilde, werd onopzettelijk en onwetend vermoord; want de zaak is — als ik zeide — uit een geneeskundig oogpunt nog niet naar behooren onderzocht. Merkwaardig is het, dat juist die menschen, welke heelkundige kunstbewerkingen het best schijnen te verdragen, door deze straf het meest worden benadeeld. Ook vindt men idiosyncrasiën, welke, ook zonder ziekelijkheid en een ongeregeld leven, eene lichaamsstraf, anders zonder nadeelige gevolgen te verdragen, gevaarlijk maken. Waar aanleg tot harsen- of hartziekten bestaat, zal het slaan steeds eene zeer bedenkelijke werking doen, zoodat men door hetzelfde vallende ziekte en regstijvigheid (tetanus) heeft zien ontstaan. De werken van ROSE, CH-BEL, TRAVERS en anderen leveren menigte van bewijzen dat inwendige ziekten, met name de longontsteking, door zware, uitwendige beledigingen en kunstbewerkingen kunnen worden te weeg gebracht; geldt dit beledigingen van allerlei weefsels, inzonderheid is dit waar bij die de huid betreffen. De hoofdzaak, waarop hier alles aankomt, is dat slagen op, zoowel als verkouding en verbranding van de huid, inwendige doodelijke ziekten kunnen voortbrengen.

Ofschoon de geleerde schrijver bij deze beschouwing meer bepaald de, bij de militairen gebruikelijke, riet- en stokslagen op het oog had, zoo is toch het door hem aangevoerde niet minder toepasselijk op de geeselsstraf, zoo als die in Nederland nog blijft bestaan.

Arheden, Mei 1847.

J. H. S.

Weldadigheid.

Op den ersten Pinksterdag bij de collecte in de Lutherse kerk voor de behoeftigen te Wijk bij Heusden ontvangen f 5.

Arnhem, den 27sten mei 1847.

A. J. SCHRÖDER.
Predikant.

Advertentiën.

Men verlangt te Huur

OM DADELJK, of uiterlijk 1o. Julij, te AANVAARDEN, op eenen der voor den handel het best gelezene standen binnen de Stad Arnhem, een HUIS, geschikt tot het DRIJVEN VAN EENE AFFAIRE; zullende er hierbij meer worden gelet op de DOELMATIGHEID VAN HET VOORHUIS dan wel op het overige gedeelte van het Huis. — Men adressere zich, met besloten briefjes, franco, bij den Uitgever dezer Courant, onder de Letters IJ. A.

VERLOREN.

In den avond van den 19den Mei jl., is binnen Arnhem VERLOREN een GOUDEN ARMBAND. Die denzelfden bij den Uitgever dezer terugbezorgt, zal eene belooning ontvangen.

† † † De ondergeteekende neemt de vrijheid zijne geëerde stadgenooten te berigten, dat hij zich als KUNSTDRAAIJER, in de Oeverstraat, Wijk B, No. 170, alhier heeft gevestigd. — Hij handelt ook in STOELLEN, repareert allerhande voorwerpen, en beveelt zich minzaam in ieders gunst en belooft eene prompte en civile bediening.
Arnhem, 28 Mei 1847.

D. J. VAN BRUMMEN, Jz.

† † † In eene TABAKS- en KRUIDENIERS-AFFAIRE wordt gevraagd een BEDIENDE, van bekwaamheid, trouw en eerlijkheid goede getuigen konnende produceeren. — Adres, onder Letter H, aan den uitgever dezer.

† † † Een JONG MENSCH, van fatsoenlijke familie uit Duitschland, wenscht zich gaarne in eene SUIKERBAKKERS-AFFAIRE, als MEDEHELPER in de BAKKERIJ, geplaatst te zien. Men addressere zich, met franco brieven, onder de Letters A. N. bij den Boekhandelaar A. E. C. VAN SOMEREN, te Zutphen.

De voldoening, welke de ondergeteekende, sedert twee jaren, heeft mogen erlangen door het afleveren van PIANO-FORTES uit de beroemde Parijsche en Engelsche Fabriek des Heeren P. ERARD, heeft hem doen besluiten, met genoemden Heer in uitgebreider relatien te treden, zoo als nu werkelijk bij zijn verblijf te Parijs heeft plaats gehad. Hij heeft thans derhalve, ten zijnen huize een DÉPÔT DER GEROEENDE FABRIEK VOOR DE PROVINCIE GELDERLAND geopend, en zal niets onbeproefd laten, om zijne geëerde Begunstigers te voldoen. Alle bestellingen voor gezegd huis worden van nu af aan door hem aangenomen en ten uitvoer gebracht, waarom hij zijn Dépôt bij dezen aanbeveelt, alwaar de Vleugel, door den Heer THALBERG bespeeld, nog ter bezigtiging staat, en stukken in RUILING worden aangenomen of ook ingeruild TE KOOP en IN HUUR worden aangeboden. — Brieven franco. Arnhem, den 29sten April 1847.

W. STRAATMAN,

Mr. Pianomaker en Stemmer.
Oeverstraat, No. 175.

† † † P. HELLER verwittigt, dat hij van zijne reis heeft medegebragt eenen Grooten Gouden ADELAAR, welke hij ter BEZIGTING en voor eenen Liefhebber TE KOOP aanbiedt. — Vertoeft nog eenige dagen in het Logement de Koophandel, in de Oeverstraat alhier.

† † † Eene zekere geneeswijze voor Koeningszeer en Scrofula, is het gebruik van HOLLOWAY'S PILLEN EN ZALF. Vele der Hospitalen ondervonden dat de als ongeheelijk weggezonden, die aan Huidziekte, voornamelijk aan Scrofula, lijden, naderhand door de HOLLOWAY'S Pillen en Zalf herstellen. Dit is de oorzaak, dat vele Ziekenzalen en Geneeskundige Etablissementen tegenwoordig deze Pillen en Zalf bij het gewigt van den eigenaar koopen; dus zullen alle dergelijke lijdens goed doen, deze beroemde Middelen zich aan te schaffen.

Zijn, op franco-aanvraag, à contant te bekomen bij de Heeren F. ROMEIJN, Fz., Dépôt-houder te Arnhem; J. H. COENEN, te Nijmegen, of aan het Hoofddepôt bij den Heer J. E. VAN SANTEN KOLFF, te Rotterdam, alsmede te Londen, Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

† † † Op Zondag den 30sten Mei 1847 zullen de Zangers PETER HELLER und FRAU, uit Stiermarken, in het Nationaal Costuum van hunnen landaard gekleed, de eer hebben in het

Hôtel Bellevue

Eene Soirée Muzikale met Zang

te geven, begeleid van nog onbekende Muziek Instrumenten: Baszithar en Mundtrommel. Reeds met den meesten bijval voor Z. M. den Koning en de Koninklijke Familie, alsmede in den Hollandschen Schouwburg te Amsterdam gespeeld hebbende, vleijen zij zich met een talrijk publiek vereerd te zullen worden.

Entrée-kaartjes zijn à 49 cent in bovengenoemd Hôtel en bij den Boekhandelaar G. VAN ELDIK THIE-ME te bekomen. Zes kaartjes te gelijk nemende, zijn dezelve à f 2 verkrijgbaar.

Aanvang 's namiddags ten 6 ure.

Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ

DAGELIJSCHES DIENST
Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen gelegen plaatsen.

Vertrek van Arnhem, des morgens ten 6 ure, om nog denzelfden avond te Keulen aan te komen.

Aankomst te Arnhem des avonds ten 6 ure, in correspondentie met den laatsten Spoortrein naar Amsterdam

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den ondergeteekende te Arnhem, bij de Factory van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te Amsterdam, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie Maatschappij (JONKER) met welcher Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDE, G.J.Z.N.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Mei 2 El 9 Palm 0 Duim: gew. O D. gev. O D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.